

INTERVIEW 'Je maakt heus niet elke dag een Panorama Schiedam kost

schilderij van twaalf meter' minimaal jaar werk

HJALMAR TEUNISSEN
SCHIEDAM

Rimke Stolk (65) had vroeger niets, maar dan ook niets met Schiedam. Een armoedige stad: nee, hier zou hij nooit willen wonen. Veertig jaar later is Stolk helemaal om. De nieuwbakken Schiedammer (sinds 2006) woont nu met veel plezier op het Land van Belofte; hij is deze week zelfs begonnen met het Panorama Schiedam. Elke woensdag schildert hij live in de Bibliotheek Schiedam aan zijn *mognum opus*.

Ik dacht dat u blanco zou beginnen. Maar u heeft al een schets van het hele panorama gemaakt!

„Ja, vantevoren heb ik wel een opzetje gemaakt aan de hand van foto's die ik vanaf mijn balkon gemaakt heb. Je maakt niet elke dag een schilderij van twaalf meter. O wacht. (Stolks telefoon gaat). Ja, ik ben zo beroemd als de pest! Normaal word ik nooit gebeld hoor.“

Hoe is het vanochtend gegaan toen u begon?

„De eerste streek heb ik laten zetten door mijn kleindochter Julia, ze is 3 jaar. Maar ze is wel geholpen door de dames van de bibliotheek, want dankzij hen mag ik hier elke woensdag aan het panorama werken.“

Hoe is dat zo gekomen?

„Ik had het eerst gevraagd aan de gemeente Schiedam, wat visjes uitgegooid -'we bellen wel'- maar daar heb ik niets meer op gehoord. Toen ik het aan de bibliotheek vroeg, reageerden ze meteen enthousiast. (Medewerkers van de bibliotheek komen inbussen langs met de koffiekar. Willt u misschien nog een kopje koffie? Ze blijven even staan en kijken nieuwsgierig hoe het panorama vordert. Ook een Schiedammer vrouw, die een nazat is van

Schilderen is leuk, maar het levert geen stuiver op. Slechts een enkeling breekt door.

Paspoort

■ **Geboren:**
in 1942 in Wateringen; groeide op in Delft

■ **Privé:**
getrouwd, woont in Schiedam sinds 2006 op het Land van Belofte

■ **Opleiding:**
MTS in Scheveningen

■ **Carrière:**
instrumentmaker/technisch tekenaar; hoofd constructieafdeling bij het Europees Ruimtevaartcentrum ESA in Noordwijk

de zeventiende eeuwsche Schiedammer schilder Adam Pijnacker blijft geïnteresseerd kijken)

Hoe bent u hier verzeild geraakt?

„Mijn zoon heeft een huis aan de PKO-laan en dus kwam ik regelmatig in Schiedam. Vroeger, toen ik in Delft woonde, vond ik Schiedam helemaal niets. In de jaren zestig waren ze alleen maar bezig met breken en slopen. Wat hier toen aan armoede was! Schiedam liep vijftig jaar achter, het was pure ellende. De Brandersbuurt, die was echt niet te redden. Maar goed, ik kwam dus bij mijn zoon en zag dat het spul op het Land van Belofte in aanbouw was.“

Schiedam was in die veertig jaar dus aardig veranderd.

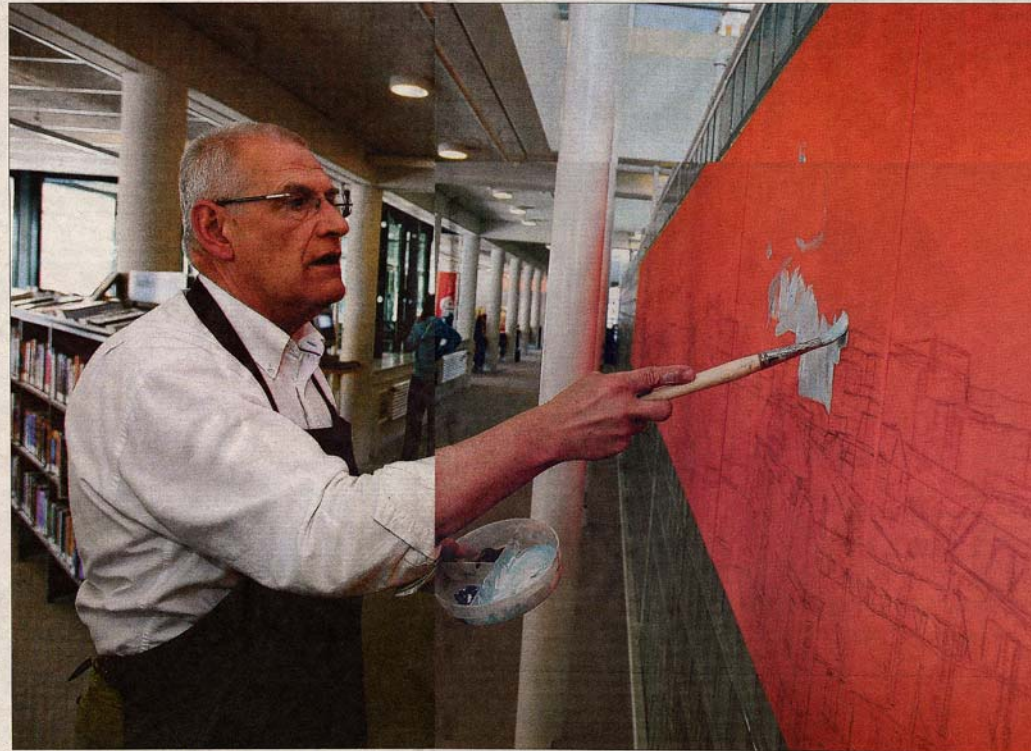
„Het viel me op dat Schiedam toch een leuk gezellig stadje is. Ik ben nu 65 jaar en ik zie me hier wel over een paar jaar met een rollator lopen. Ik ging kijken bij het Land van Belofte en vanaf de woning waarin ik interesse had kon ik over heel de stad uitkijken. En dat kan in Schiedam al vanaf vier hoog, omdat er door de molens grenzen zijn aan hoogbouw. Ik kijk nu over heel de stad uit.“

Wat gaat er straks gebeuren met het panorama van Schiedam?

„Dat weet ik nog niet. Ik hoop dat iemand zich straks meldt, want het zou zonde zijn als zo'n ding in de kelder verdwijnt.“

Ik las dat u niet naar de kunstacademie bent gegaan, dat mocht niet van uw ouders.

„Ja, en ik denk dat ze daar gelijk mee hadden. Schilderen is leuk,

Rimke Stolk aan het werk in de Bibliotheek Stadsderf. Hier schildert hij de lucht boven het Proveniershuys. FOTO ROEL DIJKSTRA/INEXE KAMP

maar het levert geen stuiver op: slechts een enkeling breekt door. Ik ben naar de MTS gegaan en daar kreeg ik wel technisch tekenen. Maar passie voor de techniek had ik niet. Ben toen naar TNO gegaan, in een stofjas en ik mocht gelukkig naar de tekenkamer omdat ze wel in de gaten hadden dat ik goed kon tekenen. Ik zat vroeger als het slecht weer was altijd binnen te

tekenen, dat zat er altijd wel in.“

Later bent u gaan werken voor het Europees Ruimtevaartcentrum ESA. Is dat geen raar idee, dat er in de ruimte satellieten zweven waaraan u heeft meegewerkt?

„Dat heeft inderdaad best zijn charme, dat er dingen door mijn handen zijn gegaan die de ruimte zijn ingegaan.“

Hoe gaat u te werk? Werkt u paneel per paneel af?

„Nee, ik maak eerst de lucht af, een beetje vakken vullen. Daarna ga ik steeds fijner werken, daar gaat veel meer tijd in zitten. Maar ik ga beslist niet van de foto's werken, die zijn alleen ondersteunend.“

Zijn er nog gedeelten in het panorama waarvan u weet dat het straks lastig gaat worden?

„Niet echt. Maar ik moet wel

securer te werk gaan. Als iemand straks zijn eigen huisje niet kan terugvinden, krijg ik daar natuurlijk wel commentaar op. Ik neem de panelen ook regelmatig mee naar huis om te controleren of het nog klopt. Dan zullen de bibliotheekbezoekers een kaartje zien hangen: 'Dit paneel is door de schilder even mee naar huis genomen.'“

En over een jaar is het af. Het schilderij van twaalf meter' minimaal jaar werk.

Maar als het niet opschiet, ga ik misschien twee keer in de week aan de slag.“

Het panorama dat u schildert, is dat ook een realistische weergave van Schiedam? Of laat u leuke dingen weg?

„Nee, ik laat alles zien, ook lantaarnpalen en de tramlijn, auto's en mensen om het levendig te maken. En dus ook het Stadskantoor, dat is echt verschrikkelijk, dat lijkt nergens op.“